

Պարույր Սևակ

Գաղտնաբացություն

Մտերմուհիս է նաև... գիշերը:
Երբ նա՝ լանջաբաց նեգրուհու նման,
Ինձ է հանձնըվում
Ու տիրում է ինձ՝
Անվերջանալի գրկախառնումից
Ծնվում է ինքը՝ մեր արշալույսը,
Որ թուխ ու շեկ է՝
Որպես խառնածին:
Եվ օրը գրկած, որպես մանուկի,
Երբ քայլում եմ ես հոր հպարտությամբ,
Ասես լեռները, դաշտերն ու մարդիկ
Լուռ նայում են ինձ
Ու միտք են անում,
Թե այսքա՛ն տղեղ-այլանդակ հորից
Ինչպե՞ս է ծնվել մանուկն այս հրաշք...

18.XI.1959թ. 18.XII.1959թ.

Չանախչի Թիֆլիս